

дены тѣ хора, Помпей предосѣтилъ бѣда та, що го устрашавала. Щомъ лодка та доплувала до брѣга, Египтенцы тѣ са хвърлили на Помпея и го умъртвили. Тѣ му отрѣзали глава та, а тѣло то му оставили на брѣга; вѣрный тѣ му служитель извършилъ надъ него погребателныя обредъ. Тѣй свършилъ живота си злочестый тѣ Помпей, нареченый „великій.“

7.

Нѣмало вече Помпея, но партія та му са боряла упорно: Цезарь былъ принуденъ да устои на двойна и тройна борба — въ Африка, въ Азія и въ Испанія. Въ Африка, *Кашонъ* събралъ голѣма войска и са готвялъ да потегли срѣщо Цезаря, като срѣщо тиранна и врага на отечество то. Въ Азія възстанѣлъ сынъ тѣ на царя Митридата, а въ Испанія, Помпеевы тѣ сынове са подигнѣли въ глава на останѣлы тѣ вѣрны тѣмъ войны.

По напредъ отъ сичко, Цезарь побързалъ въ Азія и въ единъ бой потѣпкалъ възстаніе то, тѣй скоро, щото отчета си за туй той изразилъ въ три думы: „veni, vidi, vici.“ („Додохъ, видѣхъ, побѣдихъ“). Но когато той са завръщалъ, за да премине въ Африка, честь та му, виждало са, му измѣнила. Собственны тѣ Цезаревы войски са подигнѣли; предъ да отидѣтъ по надалечъ, войны тѣ искали обѣщаны тѣ имъ отъ Цезаря пары. По тѣхно то мнѣніе, тѣ самы были господари на себеси, а за свои тѣ сполуки Цезарь былъ обязанъ само на тѣхъ. Нѣкои отъ началницы тѣ, които поискали да прекъснѣтъ метежа, были убиты. Цезарь безстрашно са евилъ средъ бунтующи тѣ. Той обыкновено ги наричалъ войны и „другари“, но сега заговорилъ другояче. „Гражданы, рекѣлъ той: ако вый си тѣй искате пары тѣ, то сега си излѣзте въ оставка. Обѣщанна та вамъ награда вый ще получите, но само тогази, когато азъ съсъ други войны покорѣѣ Африка.“ Туй изумило метежницы тѣ; тѣ осѣтили, че нищо не